

Domme i sagerne C-284/05, C-294/05, C-372/05, C-387/05, C-409/05,
C-461/05 et C-239/06

Presse og Information

Kommissionen / Finland, Sverige, Tyskland, Italien, Grækenland, Danmark

Domstolen fastslår at Finland, Sverige, Tyskland, Italien, Grækenland og Danmark har tilsidesat fællesskabsretten, idet de ikke har indbetalt skyldig told ved indførsel af krigsmateriel og materiel til både civilt og militært brug

Forpligtelsen, som følger af den økonomiske solidaritet med hensyn til Fællesskabets budget, og loyalitetsforpligtelsen over for Kommissionen, pålægger medlemsstaterne at opkræve og betale denne told.

Fællesskabets budget finansieres ved egne indtægter fra bl.a. told i henhold til den fælles toldtarif pålagt handelen med tredjelande. Toldkodeksen ¹ pålægger medlemsstaterne at indbetale told, der er opkrævet ved indførsel af varer, til Fællesskabets kasse i form af egne indtægter.

Europa-Kommissionen har med disse 7 søgsmål anmodet Domstolen om at fastslå, at Finland, Sverige, Tyskland, Italien, Grækenland og Danmark har tilsidesat de forpligtelser, der følger af toldkodeksen og forskellige forordninger ², idet de har afvist at bogføre told vedrørende indførsel af krigsmateriel (og, for Sveriges og Italiens vedkommende, også materiel til både civilt og militært brug ³) som egne indtægter. Tyskland har for sit vedkommende indbetalt et beløb af 10 803 000 EUR – med forbehold og uden at opdele beløbet i forhold til indførsler og forskellige perioder – og har efterfølgende afvist at sende disse oplysninger til Kommissionen.

Traktatbruddene vedrører perioden fra den 1. januar 1998 til den 31. december 2002, mens der fra den 1. januar 2003 – med henblik på at beskytte medlemsstaternes militære tavshedspligt – er blevet fastsat særlige administrative procedurer for at tillade toldsuspension for nævnte udstyr ⁴.

Medlemsstaterne har generelt begrundet deres afvisning af betaling med, at opkrævning af told truer deres væsentlige sikkerhedsinteresser ⁵.

Domstolen bemærker, at der ikke var nogen bestemmelse i EF-toldlovgivningen, der for perioden fra den 1. januar 1998 til den 31. december 2002 fastsatte en særlig toldfritagelse for indførsel af denne type goder. Toldsuspensionen fra den 1. januar 2003 bekræfter derimod, at fællesskabslovgiver har taget udgangspunkt i, at der før denne dato bestod en forpligtelse til at betale nævnte told.

Domstolen fastslår, at selv om det ganske vist tilkommer medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger til at opretholde deres indre og ydre sikkerhed, betyder dette dog ikke, at sådanne foranstaltninger falder helt uden for fællesskabsrettens anvendelsesområde. Fællesskabsretten

¹ Rådets forordning nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som finder anvendelse i alle sagerne (EFT L 302, s. 1), for nylig erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 450/2008 af 23. april 2008.

² Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29.5.1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 155, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 1355/96 af 8.7.1996 (EFT L 175, s. 3, herefter »forordning nr. 1552/89«), og de samme artikler i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22.5.2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130, s. 1).

³ Sag C-294/05 og C-387/05.

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 150/2003 af 21.1.2003 om suspension af told på visse våben og former for forsvarsmateriel (EFT L 25, s. 1).

⁵ Artikel 296 EFT, som fastsætter, at "ingen medlemsstat er forpligtet til at meddele oplysninger, hvis udbredelse efter dens opfattelse ville stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser".

fastsætter kun udtrykkelige undtagelser vedrørende situationer, der kan true den offentlige sikkerhed, og som angår usædvanlige, klart afgrænsede tilfælde, og disse undtagelser skal fortolkes strengt.

Domstolen udelukker også, at en medlemsstat kan påberåbe sig, at militært materiel fordyres som følge af anvendelsen af told. Medlemsstaten kan tværtimod ikke unddrage sig de forpligtelser, der påhviler den som følge af den økonomiske solidaritet med hensyn til Fællesskabets budget.

Kravene om fortrolighed i aftaler indgået med eksporterende stater som begrundelse kan desuden ikke tiltrædes, idet toldordningen indebærer EF-embedsmænds og nationale embedsmænds medvirken, og disse er underlagt en tavshedspligt for at beskytte medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser. Forpligtelsen til at lette Kommissionen i gennemførelsen af dennes opgave – som består i at sikre overholdelsen af traktaten – ved at stille de dokumenter til dens rådighed, som er nødvendige for at kontrollere, at de egne indtægter overføres forskriftsmæssigt, er ydermere ikke til hinder for, at medlemsstaterne i det enkelte tilfælde undtagelsesvis kan begrænse de tilsendte oplysninger til oplysninger i visse dele af et dokument eller nægte at meddele et dokument i sin helhed.

I de to sager mod Sverige og Italien, hvor spørgsmålet drejer sig om toldfritagelse for indførsel af materiel til både civilt og militært brug, anfører Domstolen nærmere, at bemærkningerne om, at der ikke findes at være en begrundelse med støtte i beskyttelse af medlemsstaternes interesser, så meget desto mere gælder for indførsel af materiel til både civilt og militært brug, uanset om det er blevet indført udelukkende til militære formål eller ej.

Domstolen afviser endelig, at Kommissionens langvarige passivitet⁶ kan påberåbes som begrundelse, og begrundelsen, hvorefter vedtagelsen af forordning nr. 150/2003 om toldsuspension er udtryk for en stiltiende accept af en undtagelse på området. Kommissionen har på intet tidspunkt under sagen opgivet sit principielle standpunkt, og den har til stadighed vist sin faste hensigt om ikke at give afkald på opkrævningen af told, som skulle have været betalt for perioderne før indførelsen af suspensionsprocedurerne.

BEMÆRKNING: Et traktatbrudssøgsmaal mod en medlemsstat, der ikke overholder sine forpligtelser i medfør af EU-retten, kan anlægges af Kommissionen eller en anden medlemsstat. Hvis Domstolen fastslår, at der foreligger et traktatbrud, skal vedkommende medlemsstat snarest muligt efterkomme dommen. I tilfælde, hvor Kommissionen finder, at medlemsstaten ikke har efterkommet dommen, kan den anlægge en ny sag med påstand om finansielle sanktioner. Såfremt medlemsstaten ikke har meddelt Kommissionen gennemførelsesforanstaltningerne til et direktiv, kan Domstolen efter påstand fra Kommissionen pålægge medlemsstaten sanktioner i forbindelse med den første dom.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

Dommene i sagerne [C-284/05](#), [C-294/05](#), [C-372/05](#), [C-387/05](#), [C-409/05](#), [C-461/05](#) og [C-239/06](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

⁶ Drøftelserne med de pågældende stater, endog en traktatbrudsprocedure mod Tyskland – efterfølgende indstillet – går tilbage til 1980'erne.